

[Arbejdsministeren]

det muligt. Men det har altså ikke været muligt at gøre det inden debatten, al den stund sagen er sat meget hurtigt på Folketingets dagsorden. Det tager jeg til efterretning, det retter jeg mig efter, men jeg synes ikke, vi skal bebrejde vores systemer, at det så bliver konsekvensen, at vi ikke kan få alle ting frem og præsentere dem for udvalget, inden vi har debatten. Det er jeg sikker på at fru Lilli Gyldenkilde er enig med mig i.

Jeg synes i øvrigt, det er relevant at belyse konsekvenserne af og mulighederne i et forslag. Jeg kan godt garantere for, at det ikke på nogen som helst måde vil forsinke forbedrelsen af den redegørelse, der kommer om en måneds tid til Folketinget og indeholder diskussionen om særforanstaltningerne i et mere langsigtet lys. Den vil komme akkurat lige hurtigt, uanset om vi belyser et forslag eller ej. Jeg synes, det er en del af Folketingets værdighed, at vi belyser de forslag, vi behandler, sådan at vi ved, hvad det er for et grundlag, vi stemmer på, når vi når frem til tredje behandling. Det vil jeg bidrage til, hvis man altså stiller nogle spørgsmål i udvalgene, der giver mig chance for at gøre det, og det håber jeg så på.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det skal være en meget kort bemærkning til fru Connie Hedegaard. Jeg synes, man skal høre efter, hvad der bliver sagt. Det er måske en mangel på kvalitet, når man ikke har tid til at gøre det.

Det, jeg har sagt, er, at ledigheden i maj var 51.300 og i juli 51.200. I denne tremånedersperiode har vi altså set et fald på 100. Det, vi har læst ud af de bilag, vi har fået, er, at for at ledigheden skal kunne falde, skal der være en fremgang i beskæftigelsen på 25.000–30.000 om året. Når vi læser, hvad Det Økonomiske Råd har skrevet, ser vi, at der vil ske det, at ledigheden vil gå op med 15.000–20.000 personer. Ergo vil det, hvis man skal konkludere efter den berømte Hansens regnebog, betyde, at ledigheden vil være for opadgående.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Nu var hr. Ole Vagn Christensen tidligere så vældig ked af, at jeg jonglerede med tallene. Jeg må sige, at i denne sammenhæng de-

ler jeg bedrøvelsen over hr. Ole Vagn Christensens måde at jonglere med tallene på.

Kendsgerningerne er indtil nu, at ungdomsarbejdsløsheden er faldet. Det er vores forventning, at ungdomsarbejdsløsheden ikke falder så meget i 1987, som vi havde håbet, men i hvert fald ikke stiger, og det til trods for, at den forventede stigning i ledigheden bliver mindre.

Der er også en forventet stigning i beskæftigelsen, også i de tal, hr. Ole Vagn Christensen har til rådighed, og det er vores vurdering, at de unge vil få en specielt stor andel af stigningen i beskæftigelsen. Det er det, vi ser lige for øjeblikket. Dertil kommer, at de unge, når de har optimismen i behold, i videre udstrækning vil søge uddannelse.

Derfor kan der meget vel komme nogle bevægelser, der betyder, at jeg kan have lige så meget ret i et postulat, der går ud på, at ungdomsarbejdsløsheden falder i 1987, som hr. Ole Vagn Christensen i, at den stiger i 1987. Usikkerheden er simpelt hen stor. Men uanset om den stiger en lille smule eller den falder en lille smule, er det i begge tilfælde utilstrækkeligt. Den burde nemlig falde dramatisk. Det er det, det drejer sig om, og det hjælper de foreliggende forslag ikke det fjerneste med.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Uanset om man stoler på de tal, der bliver lagt frem, eller ej, vil jeg nu alligevel have lov at sige, at det er en kendsgerning, at i Det Økonomiske Sekretariats oversigt, som handler om den danske økonomi i 1986–87, står der på side I. 9:

»Det aftagende væksttempo må endvidere antages at medføre, at den hidtidige kraftige beskæftigelsesopgang vil blive svækket. Reduktionen af ledigheden er ophørt i løbet af sommeren 1986, og det må imødeses, at ledigheden vil være uændret eller måske svagt stigende resten af året. Ledighedsgennemsnittet for 1986 skønnes at ville ligge godt 30.000 personer lavere end i 1985 og dermed udgøre omkring 220.000 personer, svarende til 7¼ pct. af arbejdsstyrken.«

Det siger sig selv, at når arbejdsløshedstallet stadig væk ligger omkring de 8 pct., så vil vi ikke have afskaffet arbejdsløsheden og slet ikke ungdomsarbejdsløsheden. Vi kan ikke –